

nad ütlesid „ei“! Nüüd on nad kadunud ja ei saa enam midagi muuta. On liiga hilja. Seepärast nad karjuvad ja nutavad. Enamik inimesi käib teedel, kus Jeesust ei ole. Selleks on neil suur leidlikkus.

Jeesus tuleb nähtavalt tagasi: „Vaata, ta tuleb pilvedega ja kõik silmad, kes teda on läbi torganud, näevad teda ja kõik maailma suguvõsad nutavad tema pärast“, kirjutab apostel Johannese Ilmutuse raamatus 1:7.

Kui 20. juulil 1969 astus Neil A. Armstrong esimese inimesena Kuu pinnale, jälgisid 500 miljonit inimest seda sündmust televisioonis. Printsess Diana Inglismaalt hukkus liiklusõnnetuses. Kui 6. septembril 1997 toimus Londonis seni kõigi aegade suurim matusetseremonia, jälgis seda 2,5 miljardit inimest – nelikümmend protsenti maailma elanikkonnast! Seetõttu läks see ajalukku kui esimene „globaalne matus“.

Kuid Jeesuse tulekut ei ole vaja kaameraga filmida. Kõik inimesed saavad maailma ajaloo suurimat sündmust „otse“ kaasa elada. Jeesus on siis kõigile nähtav. See kehtib mitte ainult sel ajal elava maailma elanikkonna, vaid ka inimkonna ajaloo kõigi põlvkondade kohta. Ka kõik selle artikli lugejad on seal. Siis jääb vaid üksainus küsimus: millisesse rühma ma kuulun? Päästetute või kadunute hulka?

Jeesus tuleb äkki tagasi: „Nagu välg sähvab ida poolt ja paistab läände, nõnda peab olema Inimese Poja tulemine“ (Matteuse 24:27). Üheainsa hetke jooksul on ta

kogu maal korraga näha. Millisel kellaajal see toimub? Vastuse leiame Luuka 17:34: „**Selsamal ööl on kaks voodis: üks võetakse vastu, teine jäetakse maha.**“ Seega öösel!? Kaks salmi edasi on aga kirjas: „**Kaks meest on väljal (päevane olukord!); üks võetakse vastu, teine jäetakse maha.**“ Ma ei tea, kas Ameerika avastaja Kolumbus tundis neid tekste. Ta oleks võinud sellest järeldada järgmist: kui tagasitulek toimub üheainsa hetke jooksul ja Piibel kirjeldab seda nii päevase kui öise olukorrana, siis on see võimalik ainult ühel kerakujulisel planeedil.

Need kaks salmi näitavad veel midagi olulist. Tagasitulekuga jaguneb inimkond kaheks: eristatakse vastuvõetud ja hüljatud. Sellega puudutatakse inimkonna tegelikku probleemi. Loeb ainult üks küsimus: kas ma kuulun päästetute või hukka minejate hulka?

Oled juba otsustanud?

Jumal on loonud kõik inimesed isiksusteks, kellel on vaba tahe. See eristab meid selgelt loomadest. Vaba tahe võimaldab meil nii Jumalast eemalduda kui ka temale läheneda. Jumal on Kristuses teinud kõik, et näidata meile teed taevariiki. Siiski õpetab Piibel väga muljetavaldavalt ja hoiatavalt, et mitte kõik ei astu pääsemise teele. Mida Jumal saaks selles olukorras teha? Kui Ta võtaks meilt vaba tahte, siis võtaks Ta meilt ka meie isiksuse; me oleksime masinad, marionetid või robotid, kes täidaksid ainult neile etteantud programmi. Nii siinpoelses elus kui ka teispoelses on tahe aga isiksuse oluline osa.

Seetõttu sõltub meie valikust ka meie igavene saatus. Kas oleme valmis selle päeva saabumiseks? Kümne neitsi tähendamissõnas manitseb Issand Jeesus meid valmisolekuks. Ta paneb meid mõtlema: kõik kümme olid ju „usklikud“, nad uskusid kindlalt, et pulm toimub! Siiski ei tegutsenud kõik oma veendumuste järgi. Ja ainult viis jõudsid eesmärgini. Jeesus ütleb valmisolematutele: „**Ma ei tunne teid!**“ (Matteuse 25:12). Nii on nad kaotanud kogu igaviku. Nii nagu Heinrich Kemner

kunagi ütles: „Ka pörgusse võib end magada!“ Hermann Bezzelilt pärineb järgmine tungiv hoiatus: „Võib kirikupingid läbi kulutada ja ikkagi hukka minna.“ „Usklikud“, kes ainult faktidele nõustuvad, kuid neid oma isikliku eluga ei suuda seostada, seavad ohtu igavese elu.

Kõik kolm või mitte ükski

Igal aastal jõulude ajal tähistavad paljud meelsasti Jeesuslapse sündi. Sageli jääbki see nii. Kuid need kolm – söim, rist ja kroon on lahutamatud. Jeesusega kuulub kokku sünnipaik, kus Tema inimeseks sai, rist, mille all Tema kannatas, millele järgnes ülestõusmise võit, aga ka kroon, mis on pärit Tema kuningriigist, mis Tema tagasitulekul kõigile ilmneb. See oli algusest peale Jumala päästeplaan selle maailma algkatastroofi vastu. Viimane katastroof, mida inimesed ilma Jeesuseta kogevad, on pörgu. Kahjuks nõuab see rohkem inimelusid kui kõik ajaloo katastroofid kokku, ja see surm kestab igavesti! Kuid jõulude ajal – ja mitte ainult siis – küsib Jumal meilt isiklikult, kas me tahame vastu võtta kingituse: „söim, rist ja kroon“. Õelge jah, võtke vastu patude andeksandmine Jeesuse Kristuse kaudu ja kinnitage seda palves! Teie palve võiks olla umbes selline:

„*Jeesus, ma lugesin täna, et ainult Sinu kaudu võin ma taevasse pääseda. Ma tahan olla Sinu juures taevas. Päästa mind seetõttu pörgust, kuhu ma kõigi oma pattude tõttu tegelikult satuksin. Kuna Sa mind nii väga armastad, surid Sa minu eest ristil ja maksid seal minu pattude eest.*“

Sa näed kõiki mu patte – alates mu lapsepõlvest. Sa tead iga pattu, kõike, millest ma praegu teadlik olen, aga ka kõike, mille ma ammu olen unustanud. Sa tead iga mu südame liigutust. Sinu ees olen ma nagu avatud raamat. Nii nagu ma olen, ei saa ma Sinu juurde taevasse tulla. Ma palun Sind, anna mulle andeks mu patud, mida ma südamest kahetsen. Tule nüüd minu ellu ja tee see uueks. Aita mul loobuda kõigest, mis Sinu silmis ei ole õige, ja anna mulle uued harjumused, mis on seotud Sinu õnnistusega. Ava mulle juurdepääs Sinu sõnale, Piiblile. Aita mul mõista, mida Sa mulle öelda tahad, ja anna mulle kuulekas süda, et ma teeksin seda, mis Sulle meeldib. Ole nüüdsest minu ISSAND. Ma tahan Sind järgida, näita mulle teed, mida ma pean kõigis oma elu valdkondades käima. Ma tänan Sind, et Sa mind kuulsid, et ma võin nüüd olla Jumala laps, kes ühel päeval on Sinu juures taevas. Aamen.“

Professor, tehnikateaduste doktor
Werner Gitt

Kõige olulisemad kingitused

Werner Gitt

Title of the original German edition: Krippe, Kreuz und Krone
Author's website: www.wernergitt.de

Créditos fotográficos: Primeira página: © Jchizhe - stock.adobe.com; © Jchizhe - stock.adobe.com; © hudieem - istockphoto.com; © Ayvan - istockphoto.com; página 2: © Andrew_Mayovskyy - istockphoto.com; página 3: © RomoloTavani - istockphoto.com; página 5: © Tinnakorn - stock.adobe.com; página 6: © IgorZh - stock.adobe.com; página 7: © nerudol - istockphoto.com; página 9: © Pexels - Pixabay

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 122-59 – Estnisch/Estonian – 1st edition 2026

Sõim, rist ja kroon

Astronudid on kosmosest vaadates näinud ja kirjeldanud meie Maad kui sinist pärlit mustal taustal. On loomulik arvata, et selle taga peitub imeline paradiis. Kõigi kaunite asjade taga, mis seal kahtlemata olemas on, peitub ka maailm, mis on täis katastroofe. Näljahädad ja sõdade segadused räägivad enda eest. Teine maailmasõda on üks kurbi tippphetki. Alates 2020. aasta kevadest on kogu maailma mõjutanud koroonapandeemia.

Algkatastroof

Selle maailma algkatastroof ei toimunud mitte lahinguväljal, vaid kaunis aias. Jumal oli kaht esimest inimest käskinud mitte süüa hea ja kurja tundmise puust (1. Moosese 2:17). Aga nad eirasid seda käsku. See oli algkatastroof, mida nimetatakse pattulangemiseks. See on põhjuseks kõigile teistele katastroofidele, mis on kunagi maad tabanud. Jumala ja inimese läheduse purunemise tõttu sattus inimene süü ja hukatuse keerisesse. Kui Jumal laseks taevasse sisse ainult üheainsa patu, siis saaksid sinna sisse ka kannatused ja surm, aga seda Jumal ei taha.

See murrab Jumala südame: inimesed, keda Ta on loonud ja keda Ta armastab, on Temast ära pööranud. Nad on

seeläbi endale toonud surma. Oh, kui kohutav! Saksa vanasõnas öeldakse: „Surma vastu ei ole ühtegi rohtu.“ Isegi Eedeni aia taimed ei aita! Aga võib-olla on Jumalal mingi ravim!?

Jumala abinõu – Ta saatis oma Poja

Jumalal oli juba Eedeni aias päästeplaan ja Ta kuulutas selle – kuigi veel väga salapäraselt – kohe pärast pattu langemist: „**Ja ma tõstan vihavaenu sinu ja naise vahele, sinu seemne ja tema seemne vahele, kes purustab su pea, aga kelle kanda sa salvad!**“ (1. Moosese 3:15). Lõputus prohvetlike ennustuste ahelas viidatakse ikka ja jälle tulevale Päästjale, näiteks:

- „**Jaakobist tõuseb täht, Iisraelist kerkib valitsuskepp (valitsemise märk)**“ (4. Moosese 24:17).
- „**Aga sina, Petlemm Efrata, olgugi väike, et olla Juuda tuhandete seas, sinust väljub mulle see, kes saab valitsejaks Iisraelis ja kelle põlvnemine on muistseist päevist, igiaegadest!**“ (Miika 5:1).

Viimase teate Päästja kohta edastas ingel, kui ta Joosepile ilmutas taevase lapse sündi ja nime: „**Ära karda Maarjat, oma naist, enese juurde võtta, sest mis temas on sündinud, on Pühast Vaimust. Ta toob ilmale poja ja sa pead temale nimeks panema Jeesus, sest Ta päästab oma rahva nende pattudest!**“ (Matteuse 1:20–21).

Ajaloo jooksul on maailmas üles astunud paljud inimesed, kes on end inimeste seas kuulsaks teinud: keisrid

ja kuningad, luuletajad ja filosoofid, gurud ja võlurid, head ja kurjad. Kuid kunagi varem ei olnud maailm näinud Jumalat – kuni jõuludeni. Laps sõimes ei ole selline Jumal, nagu kreeklased Olümpose mäel või germaanlased Valhallis ette kujutasid. Ta on ainus, kes võis öelda: „**Mina olen Looja, kõik on tekkinud Minu läbi**“ (Johannese 1:3); „**Mina olen tõde**“ (Johannese 14:6), „**Mina olen hea karjane**“ (Johannese 10:11), „**Mina olen uks**“ (taevasse)(Johannese 10:9).

Millisel teel Tema maailma astus? Kas Ta tuli trummide ja trompetite saatel või suure müraga? Kas Ta tuli koos taevaste vägedega? Ei! Jumal valis ühe Iisraeli naise, Maarja, kes leidis armu Tema silmis, et tuua ilmale Jumala Poeg. Sellega üllatas Ta ka juute, kes olid kuulnud oma Messia kohta järgmisi prohvetlikke sõnu: „**Vaata, su kuningas tuleb su juurde**“ (Sakarja 9:9) või „**Ta purustab kõik kuningriigid**“ (Taaniel 2:44). Seetõttu ei oodanud nad lapse sündi, vaid kuningat! See pidi olema võimas kuningas ja ajama roomlased Iisraelist välja, rajama oma residentsi Jeruusalemma ja nimeutama ülempreestrid ja kirjatundjad ministriteks.

Aga Jeesus ei tulnud nii ja seetõttu lükkasid juudid Ta tagasi. Nad olid tähelepanuta jätnud need kirjakohtad, mis ütlesid, et ta pidi esmalt tulema lapsena: „**Sest meile on sündinud laps, meile on antud poeg**“ (Jesaja 9:5). Sellest ühest sõltub, kas me veedame igaviku taevast või põrgus. Seda Messiat iseloomustavad kolm sümbolit:

- **Sõim** (sünnimine) – esimene sümboliseerib Jeesuse tulekut maailma.
- **Rist** (risti löömine) – teine sümboliseerib meie päästmist, mille Jeesus ristil saavutas.
- **Kroon** – kolmas sümboliseerib Jeesuse krooni tema tagasitulekul kuningana.

Ei ole risti ilma sõimeta! Ei ole krooni ilma ristita! Ilma sõimeta ja ristita pole meile taevast! Seepärast pidid esmalt tulema jõulud!

Mis on risti häirivat?

Kristliku usu kriitikud küsivad ikka ja jälle küsimust: Miks see julm surm ristil? Teie usk keskendub täielikult hukkamise vahendile. Kas Jumal ei saanud valida leebemat viisi, et meie inimestega rahu sõlmida? Miks oli lepituse tee täis surma, valu, pisaraid ja leina? Kas poleks olnud võimalik teha seda veidi kenamalt, esteetilisemalt ja stiilselt? Kas Jumal ei oleks võinud lihtsalt meie inimlike puudujääkide suhtes silma kinni pigistada?

Kõik „miks“ ei ole asjakohased, sest need vähendavad patu tähtsust. See tundub mulle olevat meie aja haigus. Ainult ristilt saame lugeda seda, mida üheski filosoofide ja mõtlejate raamatus ei leia:

- Rist näitab meile, kui sügava lõhe on patt Jumala ja inimese vahele rajanud. See kuristik on nii mõõtmatu, et selle tagajärjeks on põrgu (Matteuse 5:29).
- Rist annab meile realistliku ettekujutuse sellest, kui kaugele Jumal oma armastuses meie vastu läheb, nimelt nii kaugele, et Ta loovutas oma Poja, oma kõige kallima.
- Jeesuse rist on Jumala sügavaim alandlikkus. Universumi ja kogu elu Looja laseb end hukata nagu kurjategija, ilma et Ta end kaitseks. Milline kõrge hind patu eest! Aga sellega saab Jeesus kõiki patuseid enda juurde kutsuda: „**Kes minu juurde tuleb, seda ma ei lükka ära**“ (Johannese 6:37). Aga

kehtib ka see, et kes ei tule, on kadunud – isegi igaveseks!

- Rist tähendab ka kõigi inimlike pääsemisteede lõppu. Seetõttu võis Jeesus nii kindlalt kuulutada: „**Keegi ei saa Isa juurde muidu kui minu kaudu!**“ (Johannese 14:6). Risti ees on kõik religioonid ainult säravad miraažid kadunud inimkonna kõrbes.

Jõulude sõnum on koos ristisõnumiga ainulaadne päästesõnum: „**Sest Inimese Poeg on tulnud päästma seda, mis on kadunud**“ (Matteuse 18:11).

Ta tuleb tagasi

Jeesus tuleb teist korda sellesse maailma. Siis aga mitte enam lapsena sõimes, vaid kuningana, kohtunikuna ja maailma valitsejana. Matteuse evangeeliumis 24:30 on Ta seda sündmust selgelt ennustanud: „**Ja siis ilmub Inimese Poja tunnustäht taevas, ja siis hakkavad kõik rahva suguvõsad maa peal halisema ja näevad Inimese Poja tulevat taeva pilvede peal suure väe ja auhiilgusega.**“

Milline põhjus rõõmustada! Maailma Looja ilmub! Maailma Päästja tuleb! Aga miks on Ilmutuse raamatus 1:7 kirjas: „**Kõik maailma suguvõsad tõstavad kaebähält Tema pärast?**“ Miks nad hüüavad: „**Mäed ja kaljud, langege meie peale ja varjake meid Tema palge eest!**“ (Ilmutuse raamat 6:16)? Paljud on oma elu jooksul kuulnud vajalikust otsusest selle Jeesuse kasuks, aga

